

פקודת הכלבת

תוכן ענינים

עמ' 2	השם הקצר	סעיף 1
עמ' 2	פירוש	סעיף 2
עמ' 2	מאורות בידוד	סעיף 3
עמ' 2	בידודם של בעלי חיים חשודים	סעיף 4
עמ' 3	בידודם של בעלי חיים שנשכו	סעיף 4א
עמ' 3	בקשה לשופט שלום ליתן צו להשמיד בעלי חי ידועים	סעיף 5
עמ' 3	בידוד בעלי חי עזובים	סעיף 6
עמ' 3	השמדת בעלי חי חשודים	סעיף 7
עמ' 4	השמדת כלבים בלתי מחוסנים	סעיף 7א
עמ' 4	כלב ברשות הרבים	סעיף 7ב*
עמ' 4	סמכותם של פקידים ידועים וכו	סעיף 8
עמ' 4	הכרזות אזורים נגועים	סעיף 9
עמ' 5	השמדת בעלי חי עזובים	סעיף 10
עמ' 5	חובתה של רשות מקומית	סעיף 11
עמ' 5	עונש	סעיף 12
עמ' 5	הגנה בשל מעשים שנעשו בתום לב	סעיף 13
עמ' 5	פיצויים לא ישולמו	סעיף 14
עמ' 5	השמדת בהמות	סעיף 15
עמ' 5	תקנות	סעיף 16
עמ' 5	חובתם של אנשים ידועים לסייע בהוצאה לפועל של הוראות הפקודה הזאת	סעיף 17
עמ' 6	תוספת	

פקודת הכלבת
נוסח מלא ומעודכן

פקודת הכלבת*

מס' 39 לש' 1934¹

פקודה הקובעת הוראות למניעת מחלת הכלבת

1. פקודה זו תיקרא פקודת הכלבת, 1934. השם הקצר
2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים המיוחדים להם מלבד אם נוסח הכתוב יחייב פירוש אחר: פירוש
- "בעל חי" פירושו בקר, כבשים, עזים, גמלים, סוסים, חמורים, חזירים, כלבים, חתולים וקופים וכל בעל חי או עוף אחר ששר החקלאות יכריז במודעה שתפרסם ברשומות ככלולים במונח "בעל חי" לצורך פקודה זו;
- "בקר" פירושו פרים, תאו, פרות, שורים, עגלות ועגלים;
- "רופא ממשלתי" פירושו אדם ששר הבריאות מינהו להיות רופא במשרד הבריאות של ישראל;
- "המפקח העירוני" - פירושו מי שנתמנה ע"י העיריה לשמש מפקח למטרות פקודה זו;
- "הרופא הווטרינר העירוני" - רופא וטרינר שמינתה רשות מקומית בהסכמת מנהל השירותים הווטרינריים, להיות רופא וטרינר של רשות מקומית; (תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992
- "בעלים" פירושו כל אדם שהנהו בעליו היחידי או בשותפות עם אחר של כל בעל-חי, והרי זה כולל כל אדם הממונה על כל בעל-חי; והמחזיק בכל מקום שבו נמצא איזה בעל-חי ייחשב לבעליו של אותו בעל-חי עד אם יוכח ההיפך;
- "מפקח מקנה" - פירושו אדם שנתמנה ע"י שר החקלאות כמפקח מקנה של ממשלת ישראל;
- "רופא וטרינר ממשלתי" - רופא וטרינר שמינה שר החקלאות להיות רופא וטרינר ממשלתי. (תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992
3. עפ"י המלצת מנהל השירותים הווטרינריים הממונה על המחוז לדרוש מכל רשות מקומית להתקין מקום לבידודם של כלבים, חתולים וקופים (שנקרא בזה בשם מאורת בידוד). לצורך פקודה זו יבנו מאורות אלה לפי תרשימים ופירוטים שיאושרו ע"י מנהל השירותים הווטרינריים. מאורות בידוד
(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992
4. (1) בעליו של בעל-חי שנשך אדם חייבים לעשות את הדברים הבאים במשך עשרים וארבע שעות לאחר שנודע להם דבר המקרה: - בידודם של בעלי
חיים-חשודים
- (א) להודיע את העובדה לרופא הממשלתי או לרופא הווטרינר הממשלתי הקרובים ביותר, וכן (תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992
- (ב) אם היה הבעל חי הנושך כלב, חתול או קוף - חייבים בעליו לקחתו למאורת הבידוד הקרובה ביותר; ואם לא היה כלב, חתול או קוף - יעצרוהו בדיר, ברפת או במקום אחר שיאושר ע"י רופא וטרינר ממשלתי. (תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992
- (2) כל בעל-חי שנעצר עפ"י הוראות סעיף קטן (1) מסעיף זה, יבודד למשך עשרה ימים מיום התחלת המעצר.
- (3) כתום עשרת ימי הבידוד האמורים לעיל, חייבים הרופא הווטרינר הממשלתי או (תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992

* פורסמה ע"ר מס' 481 מיום 20.12.1934, תוס' 1, עמ' (ע) 242, (א) 242.

תוקנה ס"ח תשנ"ג מס' 121 מיום 13.3.1953 עמ' 56 ("ח תשנ"ג מס' 151 עמ' 111) - תיקון מס' 1.

ס"ח תשנ"ב מס' 1393 מיום 26.3.1992 עמ' 170 ("ח תשנ"ב מס' 2087 עמ' 68) - תיקון מס' 2 (תוקן ס"ח תשנ"ג מס' 1418 מיום 31.3.1993 עמ' 106 ("ח תשנ"ג מס' 2159 עמ' 64) - תיקון מס' 2 (תיקון) בסעיף 4 לתיקון מס' 3.

ס"ח תשנ"ג מס' 1418 מיום 31.3.1993 עמ' 106 ("ח תשנ"ג מס' 2159 עמ' 64) - תיקון מס' 3.

ס"ח תשס"ג מס' 1884 מיום 29.12.2002 עמ' 223 ("ח תשנ"ח מס' 2723 עמ' 382) - תיקון מס' 4 בסעיף 26 לחוק להסדרת הפיקוח על כלבים, תשס"ג-2002.

¹ סמכויות הנציב העליון לפי פקודה זו הועברו לשר החקלאות: ע"ר תש"ח מס' 23 מיום 22.9.1948 עמ' 144.

פקודת הכלבת
נוסח מלא ומעודכן

הרופא הווטרינר העירוני, אם נתברר להם כי הבעל-חי נקי מכלבת, לעשות את הדברים הבאים:
(א) אם הבעל-חי הוא כלב, חתול, או קוף - להוציאו ממאורות הבידוד;
(ב) ואם אינו כלב, חתול או קוף, יהיו בני חורין להוציאו מן הדיר, הרפת או המקום האחר ששם בידדוהו.

(4) אם לא הוציאו בעליו של הבעל-חי כל כלב, או חתול או קוף, ממאורת הבידוד במשך חמישה ימים מיום גמר תקופת מעצרו, מותר להשמיד אותו בעל-חי מבלי לפגוע עי"כ בזכותן של הרשות המקומית עפ"י תנאי (ב) מסעיף קטן (5) לסעיף זה.

(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992

(5) בעליו של כל כלב, חתול או קוף, שעצרום במאורת בידוד, ישלם לרשות המקומית בעד עשרה ימי בידוד מראש אגרה בשיעור שקבעה בעד הזנת הבעל-חי, שיכוננו והטיפול בו.
בתנאי: -

(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992
(תיקון מס' 3)
תשנ"ג-1993

(א) שאם מת הבעל-חי במשך ימי מעצרו לא יוטל התשלום אלא בעד אותו מספר הימים שבו נעצר הבעל-חי למעשה, וההפרש יוחזר לבעליו; וכן

(ב) אם לא הוציא הבעל את הכלב, החתול או הקוף ממאורות הבידוד לפי הוראות סימן (א) מסעיף-קטן (3) מסעיף זה, חייב הוא לשלם לרשות המקומית אגרה בשיעור שקבעה בעד התקופה הנוספת שבה נשארים הכלב, החתול או הקוף במאורות הבידוד.

(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992
(תיקון מס' 3)
תשנ"ג-1993

(6) אין משלמים כל פיצוי בעד בעל-חי שנחבל או חלה או מת בעודו במעצר עפ"י הוראות סעיף זה.

4א. מצא רופא ממשלתי כי כלב, חתול או קוף היו במגע עם אדם, וקיים חשד להדבקה בכלבת כתוצאה ממגע זה, רשאי הוא להורות לבעליו למסור אותו למאורת בידוד.

בידודם של בעלי-חיים שנשכו (תיקון מס' 2) תשנ"ב-1992

5. כל רופא וטרינר ממשלתי, רופא ממשלתי או מפקח מקנה רשאי לבקש משופט שלום ליתן צו להשמיד בלא תשלום פיצויים כל כלב, חתול או קוף, אשר נשכו אדם יותר מפעם אחת או שלדעתו הם משתוללים או צפויים במידה יתרה להידבק בכלבת ולהעבירה. אם נתברר לשופט כי אמנם נשכו הכלב, החתול או הקוף, איזה אדם יותר מפעם אחת או כי הם משתוללים או צפויים במידה יתרה להידבק בכלבת או להעבירה, יתן צו להשמידם ורשאי הוא, בהסכמת המבקש ליתן צו למסירת הכלב למטרות שיוורה במקום מתן צו להשמידו; צו לפי סעיף זה לא יינתן אלא לאחר שניתנה לבעלים הזדמנות לטעון טענותיו.

בקשה לשופט שלום ליתן צו להשמיד בעלי חיי ידועים (תיקון מס' 2) תשנ"ב-1992

6. (1) רופא ממשלתי, רופא וטרינר ממשלתי או רופא וטרינר עירוני רשאים לדרוש מרשות מקומית שישכנו במאורות בידוד של אותה רשות מקומית ועל חשבונה, כל כלב, חתול או קוף עזובים או שאין להם בעלים ואשר נשכו אדם.

בידוד בעלי-חיי עזובים (תיקון מס' 2) תשנ"ב-1992

(2) כל בעל חי שנעצר בהתאם להוראות סעיף קטן (1) מסעיף זה יבודד למשך עשרה ימים.

(3) כתום עשרת ימי הבידוד הנ"ל ישמידו את הבעל חי האמור:

(תיקון מס' 2) תשנ"ב-1992
(תיקון מס' 3) תשנ"ג-1993

בתנאי שאם לפני שהוציאו אותו בעל-חי להורג בא אדם וטען שהכלב, החתול או הקוף, הם קנינו, רשאי הרופא הווטרינר הממשלתי או הרופא הווטרינר העירוני אם נוכח כי הבעל-חי נקי מכלבת, להסגיר את הבעל-חי ליד אותו אדם לאחר שישלם את האגרה הקבועה בסעיף (5) מסעיף 4 של פקודה זו.

7. (1) רופא וטרינר ממשלתי יצווה להשמיד כל בעל-חי: -

השמדת בעלי-חיי חשודים (תיקון מס' 2) תשנ"ב-1992

(א) הנגוע בכלבת או שהוא חשוד על כך, או

(ב) שנושך ע"י -

(I) בעל חי הנגוע בכלבת או החשוד על כך, או

(II) ע"י שועל, או צבוע, או זאב, או תן:

בתנאי כי אם איזה בעל-חי החשוד בכלבת או שנושך ע"י בעל-חי חשוד אחר היה בעל ערך מיוחד רשאי הרופא הווטרינר הממשלתי לצוות לעשות בו את הדברים הבאים: -

(1) שיחסמו לו את הפה בשעה שהוא יוצא לטיול או לעבודה במחסום מדוגמה שהוא יארנה, וכן

(2) שיבודדוהו כשהוא בשעת מנוחה במקום שיתאשר על ידו, וכן

פקודת הכלבת
נוסח מלא ומעודכן

(3) אם משמש בשרו של הבעל-חי למאכל לאדם, שלא ישחטוהו לצורך זה, וכן

(4) שלא יוציאווהו למכירה.

במה דברים אמורים: אם היה הבעל-חי חשוד בכלבת תחולנה ההגבלות הנ"ל למשך ששה חדשים למן אותו תאריך שיפורט בהוראה של הרופא הווטרינר הממשלתי, ככל אשר ימצא לנכון לקבוע, ואילו אם היה זה בעל-חי שנושך ע"י בעל-חי חשוד תחולנה ההגבלות למשך ששה חדשים מתאריך הנשיכה; והיה אם במשך כל התקופה הנ"ל לא ציווה הרופא הווטרינר הממשלתי להוציא את הבעל-חי הנ"ל להורג (והסמכות הזאת מסורה לו בזה אם סבור הוא כי הבעל-חי חולה בכלבת), כי אז רואים את הבעל-חי הנ"ל כתום ששת החדשים האמורים כאילו הוא נקי מכלבת ופטור מכל הגבלה:

בתנאי כי כל בהמת מקנה או גמל או כבש או עז שנשחטו בתוך שמונה ימים למן היום שנושכו ע"י בעל-חי נגוע בכלבת מותר יהיה להציען למכירה לצרכי מזון ובלבד שתהיינה נקיות ממחלות אחרות.

(2) החלטתו של הרופא הווטרינר הממשלתי בשאלה אם איזה בעל-חי הוא בעל ערך מיוחד תהא החלטת גמר.

7א. רופא וטרינר ממשלתי רשאי לצוות להשמיד כל כלב בן ששה חדשים ומעלה שלא קיבל זריקת חיסון נגד כלבת בהתאם לתקנות שהותקנו לפי סעיף 16.

7ב. (בוטל).

8. כל פקיד מחוזי, שוטר, רופא ממשלתי, רופא וטרינר ממשלתי, רופא וטרינר עירוני, מפקח עירוני או מפקח מקנה וכל אדם שהורשה על ידיהם בכתב רשאים להכנס לכל קרקע, בנין, צריף, או מקום כדי לברר אם קיימו את הוראות הפקודה הזאת, ואם נמצא כי הוראות הפקודה הזו לא נתקיימו רשאי כל פקיד מחוזי, שוטר, רופא ממשלתי, רופא וטרינר ממשלתי, רופא וטרינר עירוני, מפקח עירוני או מפקח מקנה וכל אדם המורשה על ידם בכתב, לעשות את כל הדרוש כפי ראות עיניו, כדי ליתן תוקף להוראות פקודה זו, בלא לפגוע בכל עונש שיש להטילו עפ"י הוראות סעיף 12 מן הפקודה הזאת.

וביחוד רשאי כל פקיד מחוזי, שוטר, רופא ממשלתי, רופא וטרינר ממשלתי, רופא וטרינר עירוני, מפקח עירוני או מפקח מקנה או כל אדם שהורשה על ידם בכתב להכנס לכל קרקע, בנין, צריף או מקום כדי לתפוס או לגרום לתפיסתו של כלב, חתול, או קוף שנשכו איזה אדם ורשאי הוא לקחתו או לצוות לקחתו למאורת הבידוד הקרובה ביותר.

9. מנהל השירותים הווטרינריים רשאי להכריז במודעה שיפרסם ברשומות כל אזור כאזור נגוע בכלבת וההוראות דלקמן תחולנה על אזור כזה עד שהמודעה תבוטל:

(א) אם היה האזור אזור עירוני: -

(I) בעל כלב חייב בכל אלה:

(1) לשמור את כלבו בחצריו;

(2) לשים מחסום על פי הכלב, ולקשור את הכלב ברצועה או בשרשרת שארכה אינו עולה על 2 מטרים בשעה שמוציאים אותו מהחצרים;

(II) חייב הרופא הווטרינר הממשלתי לצוות להרוג:

(1) כל כלב שנמצא ברשות הרבים כשהוא אינו נושא מחסום על פיו ואינו קשור ברצועה או בשרשרת, וכן

(2) כל כלב שאין לו רשיון - אם חייבים לקבל רשיונות בעד כלבים עפ"י כל חוק-עזר או תקנות או חיקוק אחר הנוהגים באותו אזור, וכן

(3) כל כלב, חתול, או קוף, אשר נושכו בכל עת שהיא לא יותר מששה חדשים קודם לתאריך המודעה המכריזה על האזור כעל אזור נגוע בכלבת.

(ב) אם לא היה האזור אזור עירוני:

(I) חייבים בעלי כלבים לקשור את כלביהם בתמידות:

בתנאי כי כלבי רועים אין צורך לקשרם אלא בשעות שבין שקיעת החמה וזריחתה; וכן

(II) בלא רשות מאת הרופא הווטרינר הממשלתי אסור לשום דייר להחזיק יותר

השמדת כלבים בלתי מחוסנים
(תיקון מס' 1)
תשנ"ג-1953
(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992
(תיקון מס' 4)
תשס"ג-2002
סמכותם של פקידי ידועים וכו'
(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992

הכרזות אזורי נגועים
(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992

(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992

(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992

פקודת הכלבת
נוסח מלא ומעודכן

מכלב אחד ולשום רועה אסור להחזיק בלא אותה רשות יותר משני כלבים בעד כל עדר בקר או צאן ושום כלב לא ייחשב ככלב רועה בקשר עם עדר בקר או צאן אלא אם כן הוא נלווה אל העדר. כל שאר הכלבים יוצאו להורג:

בתנאי כי כל המחזיק משק לגידול גזעי כלבים או כלבי ציד יש לפטרו מהוראות הסעיף הזה לפי אותם תנאים שייקבעו ע"י מנהל השירותים הווטרינריים.

10. (1) רופא וטרינר ממשלתי רשאי לצוות להוציא להורג בכל עת את בעלי החיים דלקמן בתוך כל אזור לאחר שפקיד המחוז מסר לתושבי האזור הנ"ל הודעה כהלכה הדורשת מאתם לקשור את כלביהם לבתייהם במשך השעות והזמנים המפורטים באותה מודעה:

השמדת בעלי-חי
עזובים
(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992

(א) כל כלב הפקר או כלב עזוב או כלב שאין לו בעלים וכן,

(ב) אם כולל האזור איזה חלק שבו טעונים כלבים רשיונות עפ"י כל חוק-עזר או תקנות או חיקוק אחר הנהוגים באותו חלק - כל כלב שאין לו רשיון;

(2) לצורך סעיף קטן (1) מסעיף זה רואים כל כלב שאינו קשור אל הבית ככלב עזוב או משתולל או ככלב שאין לו בעלים.

11. רשות מקומית חייבת לערוך את הפנקסים הנדרשים ע"י מנהל השירותים הווטרינריים לצורך הפקודה הזאת וכן לשלוח או לתת דוחות, רשימות וחומר ידיעות ככל אשר ידרוש מנהל השירותים הווטרינריים.

חובתה של רשות
מקומית
(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992

12. כל שאינו מקיים את הוראות הפקודה הזאת או כל תקנה שתותקן על פיה, או הוראות של כל צו או הוראה שניתנו כחוק עפ"י פקודה זו, או כל תקנה שתותקן על פיה, יהא צפוי, בצאתו חייב בדינו, לעונש מאסר לתקופה של לא יותר משה חדשים או לקנס שלא יעלה על מאה לירות, או לשני העונשים כאחד.

עונש

13. אין להביא במשפט את ממשלת ישראל ואין להטיל אחריות אזרחית או פלילית על כל פקיד ציבורי או אדם אחר המורשים לבצע את הוראות הפקודה הזאת או הוראות כל תקנה שהותקנה על פיה או כל צו או הוראה שניתנו כחוק עפ"י פקודה זו או עפ"י כל תקנה שהותקנה על פיה בשל כל מעשה שנעשה בתום לב.

הגנה בשל מעשים
שנעשו בתום לב

14. אין לשלם פיצויים בעד בהמה שהוצאה להורג עפ"י הוראות פקודה זאת.

פיצויים לא ישולמו

15. כל בהמה שהוצאה להורג עפ"י הוראות הפקודה הזאת תיהרג באותם האמצעים שהרופא הווטרינר הממשלתי יורה.

השמדת בהמות
(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992

16. (א) שר החקלאות רשאי להתקין תקנות המכוונות למנוע את התפשטות הכלבת ולתת תוקף למטרות הפקודה הזאת, לרבות חובת חיסון בעלי חיים או סוג של בעל חיים נגד כלבת וכן הסדרת סימון של קבע או של ארעי בבעל חיים.

תקנות
(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992

(ב) שר החקלאות רשאי, בהתייעצות עם שר הפנים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, להתקין תקנות הקובעות אגרות בעד רשיון לכלב שנותנת רשות מקומית וכן בעד חיסון, הובלה ובידוד; אגרות שנקבעו בתקנות כאמור יחולו בחומי כל רשות מקומית זולת אם קבעה הרשות המקומית אגרות בשיעורים נמוכים יותר.

(תיקון מס' 3)
תשנ"ג-1993

(ג) חיסון בהתאם לאמור בסעיף קטן (א) יבוצע בידי רופא וטרינר ממשלתי או רופא וטרינר עירוני; שר החקלאות רשאי בתקנות להסדיר הרשאת רופאים וטרינרים אחרים לבצע את החיסון, אם ראה צורך בכך.

(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992
(תיקון מס' 3)
תשנ"ג-1993

17. מחובתם של רשות מקומית, של מוכתרי כפרים, ושל שיכי שבטים לסייע, איש איש באזורו שלו, בידי כל פקיד ממשלת ישראל להוציא לפועל את הוראות הפקודה הזאת וכל תקנות שיותקנו על פיה.

חובתם של אנשים
ידועים לסייע
בהוצאה לפועל של
הוראות הפקודה
הזאת
(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992

2.18

² סעיף זה מתקן את פקודת מחלות בעלי חיים שבוטלה ע"י פקודת מחלות בעלי חיים, 1945 ולכן הושמט.

פקודת הכלבת
נוסח מלא ומעודכן

תוספת
(בוטלה)

(תיקון מס' 2)
תשנ"ב-1992